

3/2009

Prospäkkäri

Lapin Kullankaivajain Liitto Ry:n jäsenlehti

www.lemmenhippu.fi

LEM MEN
HIPPU

Koruja Lemmenjoen kultahipuista ja korukivistä

Lemmenhippu on korumallisto, jota valmistetaan Suomen Lapista huuhtotuista kultahipuista ja korukivistä. Korut on valmistettu käsityönä ja jokainen koru on uniikki. Korujen muotokieli ja aiheet tulevat Suomen luonnosta ja erityisesti Lapista ja kullankaivun värikkästä historiasta.

Omista pala
Lapin kultahistoriaa

www.lemmenhippu.fi

Prospäkkäri 3 / 2009

Kannen kuva: Korhosen Joken löytämä 88,3-grammainen "Rukkanen"-hippu onkin todennäköisesti kullaksi metamorfoitunut Yrjö Korhosen työrukkanen.

4 - 5	Pääkirjoitukset
6 - 12	Kaivoslain pitkä vääntö; kesä 2009
14 - 15	Kultaristeily 2010
16 - 19	Toiminnanjohtajan kesäisiä mietteitä
20 - 21	"Rukkanen" - Lemmenjoen uusin isomus tuli ja meni
22 - 23	Lapin Kullankaivajain Liitto 60 vuotta
25	"Röpelö"
26 - 27	Palsinojasta tullut uusi Klondike
28 - 29	Inari-viikko heinäkuussa 2009
30 - 31	Henkilöuutiset, merkkipäivät

Prospäkkäriin aineisto on tekijänoikeuslain suojaama ja julkaistujen artikkelien ja kuvien osittainenkin lainaaminen tai kopiointi täten kielletään.

Prospäkkäri

Lapin Kullankaivajain
Liitto Ry:n jäsenlehti

33. vuosikerta
Ilmestyy 4 kertaa vuodessa

Vastaava päätoimittaja:
Kai J Rantanen

Toimitus:
PL 86, 99871 Inari

Ilmoitushinnat:
1/1 s. 312 € (2. kansi)
1/1 s. 240 €
1/2 s. 162 €
1/3 s. 108 €
1/4 s. 84 €

Graafinen suunnittelu
ja taitto: Liisa Hertel,
LH Viestintä

Paino:
Esa Print Oy, Tampere

Hallitus

Puheenjohtaja:
Jouko Korhonen
Haukiputaantie 752
90910 Kontio
jouko.korhonen@kultaviiste.inet.fi
p. 040 344 2200 (klo 17
jälkeen)

Varapuheenjohtaja:
Mika Telilä
Torisevantie 55
37310 Tottijärvi
puh: 0400 631 196,
fax: (03) 5128 127
mika.telila@kolumbus.fi

Sihteeri: Kai J Rantanen
PL 57, 99871 Inari
puh: 040 7746 773
mullin.mallin@gmail.com

Jukka Kela
Pehkoskuru,
99885 Lemmenjoki

Esko Orava
Mellantie 14,
97220 Sinettä

Hannu Viranto
Eteläranta 42
96300 Rovaniemi

Jouni Patokallio
Sylventie 4, 99800 Ivalo
puh. 040 715 4031

PANKKITILIT:
Jäsenmaksut vain tälle tilille:
Nordea 217738-4977
Muut maksut:
Nordea 120130-103183

JÄSENASIA

Lapin Kullankaivajain Liitto Ry, PL 86, 99871 Inari
puh. 0400 836 500
s-posti: info@kullankaivajat.fi
kotisivut: www.kullankaivajat.fi

Mullis', päätoimittaja

Oops!... They did it again

Ylipitkä 11 Oscarin historiaeepos Ben-Hur filmattiin aikanaan melko paljolti "autenttisilla tapahtumapaikoilla" Pyhällä maalla. Muuan rappiobritti kertoi minulle pubissa Punaisen meren rannalla, että kuvausten jälkeen ohjaaja William Wyler olisi kommentoinut Luvattua maata näin sanoen: "What a beautiful country but such a pity about the people."

Ylläolevan anekdootin mahdollisesti synnyttämät miellelyhtymät nimenomaan Metsähallituksen hallinnoimiin valtionmaihin Lapissa tai Hanti-Mansinskin alueeseen Siperiassa, jossa kävimme viemässä suomalaisia kullankaivun tietotaitoa ja tekniikkaa venäläisille yhteistyökumppaneille ovat puhtaasti lukijan oman mielikuvituksen tuotetta...

Mutta totta on, että Siperiasta liiton toimistolle karkotettuna meinasin ensi alkuun lähtökohdaisesti tympäistä se politikointi ja kusetus, jonka kohteeksi Lapin kullankaivun tulevaisuus on joutunut. Päätä jomotti ensimmäiset pari viikkoa. Uskoisin että jotakin psykosomaattista, ei tuliaisvodkaperäistä.

Siperia opetti, että kullankaivu on maailmalla arvostettu ammatti, ja kokonainen teollisuudenhaara. Pelkästään Siperian eri kulta-alueilla työskentelee huuhdontakullan parissa tuhansia, ellei kymmeniätuhansia kullankaivajia ja muuta henkilöstöä vuosittain.

Se että eritasoiset suojelualueet aikanaan levittäytyivät Lapin kulta-alueiden päälle, ja vihreän aatteen versominen yhteiskunnalliseksi ideologiaksi samanaikaisesti Lapin kullankaivun laajenemisyklin ja alan teknisen kehityksen kanssa, on itse asiassa meidän etumme.

Se on pakottanut meidät kiinnittämään huomiota toiminnan vaikutusseurantaan, ja edellyttänyt meiltä jatkuvaa menetelmien ja lupaeh-

tojen kehitystyötä yhdessä lupaviranomaisten kanssa kulloisenkin parhaan tietämyksen mukaisesti.

Tänä päivänä nämä meille itsestään selvät toimintamallit ovat vientituote.

Mutta vielä tärkeämpää olisi, että myös tulevaisuudessa jokainen tarpeeksi tyhmä, tarpeeksi vahvaselkäinen ja tarpeeksi sinnikäs ihminen voisi halutessaan yrittää pärjätä kullankaivajan ammatissa Suomen Lapissa.

Ja olla ylpeä työstään.

Kullankaivun oikeutuksesta käytiin aikanaan pitkä ja kallis periaatteellinen oikeusprosessi. Oliko muita idiootteja kuin allekirjoittanut – ja Neville Chamberlain vuonna 1938 – jotka luulivat allekirjoituksien ja leimojen papereissa tarkoittavan "Rauha meidän elinajaksemme"?

Otsikkoa mukaileva nykypopbiisi 'Oops!... I did it again' on tehnyt 2000-luvulla tunnetuksi vaalean naispuolisen älykön nimeltä Britney Spears. Ainakin itselleni oli suuri yllätys, että kappaleen onkin alun perin levyttänyt käheääninen musta mies nimeltä Louis Armstrong jo vuonna 1932.

Kaivosoikeuksia hapuileva esitys uudeksi kaivoslaiksi teki meille viime vuoden aikana tunnetuksi sen esitelleen kaivoslakityöryhmän, Kailan.

Olisi kiva tietää, kuka käheääninen syväkurkku esityksen kullankaivua koskevat pykälät on itse asiassa alun perin esittänyt.

Katseet kääntyy Sasiin

Takana on merkittävä kultakesä. Kaikilla alueilla kultaa sai vielä kaivaa, ja sitä myös kaivettiin ja löydettiin. Valtakunnantason uutiskynnyksen ylittäviä isomushippuja löydettiin ja myytiin. Hienoa kultaa ja isomuksia kuulemma saatiin taloudellisesti merkittävässä määrin Lemmenjoen alueen lisäksi myös vanhoilta kultakentiltä Sotajoen/Palasin seuduilta. Hyvä.

Merkittäviä tapauksia olivat myös valtakunnan päättäjien vierailut kultamailla. Kultamailla kävi Metsähallituksen pääjohtajan lisäksi vihdoinkin myös yksi kaivoslakiryhmän jäsen ja tietenkin kaivoslakiesityksen näinä päivinä eduskuntaan tuova ministerikin. Asiamme sai ansaittua huomiota Lapin medioiden lisäksi Suomen Kuvalehteä ja pääuutislähetystä myöten. Nykyajan mukaisesti lähes kaikki uutisvälineet antavat mahdollisuuden keskusteluun uutisen tiimoilta. Palautetta tuli paljon ja pääasiassa kullankaivulle suotuisana.

Koko prosessin kenties merkillisin seikka on se, että alkuperäisen kullankaivuvastaisen hyökäyksen tekosynä olleet väitetyt ”mahdolliset ympäristöhaitat” ovat täysin unohtuneet. Sen enempää kaivoslakityöryhmä kuin poliitikotkaan eivät enää ole osoittaneet minkäänlaista kiinnostusta väitettyjen haittojen toteennäyttöön. Poliitikkojen mielestä ”on vain päästävä kompromissiin”. Me kaivajat ihmettelemme, että miksi ihmeessä ja mihin kompromissiin?

Epäilemättä tulossa oleva Lemmenjoen erityisselvitys löytää tulkitusjoihseen sellaisia asiantuntijatahoja, jotka tuomitsevat koneellisen kullankaivun. Olisi tutkimuksen rahoittajien toiveiden vastaista, jos näin ei kävisi. Kun veden avul-

la kulta muusta maaperästä erotetaan, on selvää että veteen irtoaa hienoaaineksia ja vääriä. Oleellisin onkin, onko näillä ilmiöillä jotakin haittaa, ja jos on, niin kuinka suurta haittaa? Jos Lemmenjoen tuhansista puroista parilla kalan kutu on vähäisempää, onko se riittävä syy lakkauttaa elinkeino? Varsinkin kun kalasto on osittain kaivajien aikoinaan istuttamaa.

LKL:n hallitus päätti käyttää mahdollisuuden hankkia asiantuntijan lausunto kaivospiirien ja koneellisen kullankaivun perustuslaillisesta asemasta ehdotettuun kaivoslakiuudistukseen nähden. Asia on kullankaivun edunvalvonnan ja koko tulevaisuutemme osalta niin keskeinen, että siihen päätettiin tehdä tämä, myös taloudellisesti merkittävä satsaus. Lausunnon painoarvoa tullaan mittaamaan lähiaikoina lakiesityksen mennessä perustuslakivaliokunnan arvioitavaksi. Niinpä syksyn kääntyessä talveksi kullankaivajien katseet kääntyvätkin ennen kaikkea perustuslakivaliokuntaan ja sen puheenjohtajaan Kimmo Sasiin.

PS. Pikku nyanssina tiedoksi saatettakoon, että olemme vedonneet Tasavallan presidenttiin, ettei hän vahvistaisi kaivoslakia, mikäli se sisältää kullankaivajien perustuslaillisia oikeuksia sortavia elementtejä.

kaivoslain pitkä väantö

kesä 2009

AIKAISEMMIN TAPAHTUNUT:

Lokakuussa 2008 julkaistun kaivoslakiehdotuksen mukaan harrastuskaivun edellytykset paranevat: valtauksen karenssi lakkautetaan, uusia kaivulupia voi siis saada keskeytyksettä yhä uudelleen. Samassa yhteydessä vanhat oikeudet, niiden mu-

kana kaivospiirit lakkautetaan. Lemmenjoen koneellinen kullankaivu kielletään.

Paljastuu, että ammattikaivun lakkautus on jo vuosia aiemmin valmisteltu. Jälkikäteen katsoen kullankaivajille esitetty raakavedos keväällä 2008 oli täyttä sumutusta. Meidän annettiin keskittyä lillukanvarsiin. Takataskussa ollut pommi – ammatin lakkauttaminen ja omaisuuden sosialisointi – jätettiin kertomatta.

Kullankaivajat kumoavat lakiuudistuksen perusteena esitetyt mahdolliset ympäristöhaitat. Vastapuolen puolittaisena todisteena on valokuva sementtuneesta purosta. Ei auta, vaikka valvova viranomaisen, Lapin Ympäristökeskus, omassa lausunnossaan toteaa, ettei todistettuja haittoja ole olemassa.

LKL:n edustajat vierailevat eduskunnassa laihoiin tuloksin. Lain valmistelua jatkava virkamiesryhmä viestittää, että laki on jo kirjoitettu pitkälti uusiksi, joten esitykseen ei kannata enää juuri vedota. Kissa-hiiri-leikki siis jatkuu, virkamiehet heittävätkin esityksen pöytään ja kun sitä kommentoidaan, onkin jo uusi olemassa, mutta sitä ei paljasteta.

Arkadianmäen kiinnostus kullankaivajiin kiihtyy. LKL:n edustaja käy tapaamassa ympäristövaliokunnan jäseniä. Edusmies levittää oikeata tietoutta koneellisen kullankaivun olemuksesta ja erityisesti ympäristövaikutuksista. Yhteydet inarilaiseen kansanedustajaan **Janne Seurujärveen** muuttuvat viikottaisiksi.

Kesäkuun alkupäiviksi suunniteltu kaivoslakiryhmän ja GTK:n yhteinen tutustumisretki Lemmenjoelle peruuntuu viime tingassa. Syykin selviää heti miten: ministeri **Pekkarinen** kutsuu koolle tiedotustilaisuuden koskien kaivoslakiuudistusta. Kullankaivajien iskuryhmään kuuluu mm. ex-kaivosylitarkastaja **Urpo J. Salo**. Näin aiemmin peräänkuulutettuun kaivospiirien syntyhistoriaan saadaan valaistusta koko asian pääärkkitehdiltä.

Putinin samanaikaisen Helsingin vierailun johdosta palaveri venyy useampituntiseksi. Jossakin vaiheessa ministeri kieltääkin kullankaivajien enää ottamasta puheenvuoroja, jotta muutkin kaivoslain asianosaiset saavat sanoa sanansa. Ympäristöministeriön edustaja tunnustaa jossakin vaiheessa kullankaivajien ajolahdin: ”Kun teitä ei sieltä Lemmenjoelta muuten saanut pois, oli lakia muutettava”. Ministeri varoo sanomasta omaa kantaansa kullankaivun siirtymäajan pituudesta.

Seuraavana päivänä Kittilän kaivosseminaarissa Pekkarinen sitten yllättäen sanoo kantansa: kullankaivajille annetaan 10 vuotta aikaa kerätä koneensa ja häipyä Lemmenjoelta. Samassa yhteydessä annetaan ymmärtää, että kaivoslaista on syntynyt sopu. Kullankaivajat kumoavat väit-

teen välittömästi ja vetoavat perustuslaillisiin oikeuksiinsa.

Miessijoen perinteiset Pekanpäivät kesäkuun lopulla muuttuu lähes mediasirkukseksi. Paikalle tulee Yleisradion uutisryhmä välittämään kullankaivajien normaalisti iloisia tunnelmia. Toden totta: valtakunnan eetteriin kaikuukin kulmat kurtussa kesää viettäviä kaivajia. Yksi jos toinen konekaivaja painaa pitkää päivää erilaisen remonttien kimpussa, kun maata pitäisi rikastaa entistä kiivaammin siirtymäajan uhatessa muutaman vuoden päästä katkaista ammatin.

Lisäksi paikalla on valtakunnan vakavimmin otettavan tiedonvälittäjän, Suomen Kuvalehden toimittaja ja kuvaaja dokumentoimassa Euroopan ainoiden ammattikullankaivajien asemasodan alkuvaiheita. Kansanedustaja **Ulla Karvo** vierailee Lemmenjoella.

LKL viettää 60-vuotisjuhliaan hie-
man etuajassa heinäkuussa. Juhlapuhuja Janne Seurujärvi tuo tuoreet terveiset itse elinkeinoministeri Mauri Pekkariselta. Lähes 150-päinen juhlakansa koahtaa Seurujärven pudottaessa uutispommin: Pekkarinen haluaa tulla itse tutustumaan kullankaivuun Lemmenjoella.

Suomen kuvalehti ilmestyy, kansikuvapoikina **Kai J. Rantanen** ja **Eliel Kalla**. Sisäsivuilla esitellään erittäin laajasti kullankaivua. Kansanedustaja Ulla Karvo antaisi konekaivun jatkua nähtyään maisemoinnit. **Terhi Telilän** loppukaneetti ”toivottavasti lapset eivät näe kun Lapin koti palaa”, herättää laajaa keskustelua Lemmenjoen ja etenkin muiden alueiden kaivajissa.

Tankavaaran kultasymposiumissa kullankaivajien jyrkkänä säilynyt kan-

ta saa suuren huomion. Työ- ja elinkeinoministeriön edustaja symposiumiin jää jos-takin syystä saapumatta paikalle. Lapin Kan-sa uutisoi kullankaivajien kantaa isoin otsi-koin: ”Kullankaivajat ei helpolla taivu uu-teen lakiin”. Ministeri Pekkarisen saapumi-nen Lemmenjoelle uutisoidaan, mutta mat-ka siirtyy kerran ja toisenkin erilaisten käy-tännön järjestelyongelmien vuoksi.

Elo-syyskuun vaihteessa Inarin kunnan suhtautuminen

ammattikaivuun kääntyy. LKL pyytää uutta, kaivajia ponnekkaammin tukevaa lau-suntoa ministerin vierailua varten. Kun-nanhallituksen päätöksen mukaisessa lausunnossa kullankaivajille halutaan-kin 15 vuoden siirtymäaika, mikäli kaivun ei anneta jatkaa.

Koittaa kirpeä kymmenasteinen pakkasaamu

Miessijoella 19.9.2009. Aamukohmeessa Ylä-Miessillä seisoskelee parikymmentä kullankaivajaa ja melkein sam- verran median edustajia. Ilmassa pör-rää rajavartioston helikopteri, kierrellen koko kulta-alueen päällä useamman kierrok-sen ja laskeutuu lopulta St. Helenan lento-kentälle.

Kopterista astelee kullankaivajien kätel-täväksi elinkeinoministeri Mauri Pekkar-i-nen, kansanedustaja Janne Seurujärvi, kai-vosylitarkastaja **Pekka Suomela** ja Lapin Liiton maakuntajohtaja **Esko Lotvonen**. Alkaa kullankaivajien näytön paikka.

Kahvistellaan ja keskustellaan jo ilmasta nähdyn maisemoidun konekaivupaikan ole-muksesta. Ministerin mielestä näky oli vai-kuttava ja kuulijan valtaan jää lopputulkin-ta. Selataan karttaa ja kerrataan päivän suun-nitelma: mönkijällä Miessijoki alas ja takai-sin, sivupisto Pehkosenkuruun.

Kaivospäällikkö **Martti Rapeli** esittelee Rapelin & Kankaan jo talviteloille laitetun

työmaan ja kertoo kyseisen kaivospiirin tautahistorian. Sonnustaudutaan matkavaate-tukseen ja kymmenkunta mönkijää aloittaa taivalluksen.

Pehkosenkurussa kuuluu hakkujen kilke ja lapion karahdeltu – soraääniä. Mönkijäka-ravaanin yllätykseksi montun pohjalla on-

Harvemmin ministerismiehelle tarjoutuu tilaisuus rebellisellä työllä päästä näin hyviin hankkeisiin. Mauri Pekkarinen ja Veikka Gustafsson Jukka Kelan renkeinä Pehkosenkurussa.

kin kaikille TV:stä ja radiosta tuttu mies **Veikka Gustafsson**. Ministeri innostuu asiasta niin, että nappaa oma-aloitteisesti lapion ja kipuaa tikkaita pitkin montun pohjalle. Alkaa kilpalapiointi: elinkeinoministeri vastaan kaikki huiput kiertänyt maailmankansalainen. Molemmat pistelevät il-

man lisähappyä tällä kertaa ja silti ränni menee tukkoon. Kaivospäällikkö Kela rauhoittelee renkejään.

Hetken päästä kävellään kämpälle tutustumaan kullankaivajan asuntoon. Ministerin kysyessä Eureka-lipun merkityksestä, häntä valaistaan kullankaivajien ja lainsää-

Mika Telilä (oik.) esittelemässä ministeri Pekkarisen seurueelle silminnähtävää eroa jo maisemoidun ja vielä työn alla olevien alueiden välillä.

täjien välisestä kapinasta 1800-luvun Aust-raliassa. Kuultuaan 30 kaivajan menettäneen henkensä, kiirehtii kansanedustaja Seurujär-vi toppuuttelemaan kaivoslain muuttamisen olevan vielä alkutekijöissään.

Veikka Gustafsson painottaa omassa pu-heenvuorossaan ministerille, ettei tämänkal-taista kulttuuria ja tekemistä ole juuri mis-sään muualla maailmassa – tämä on ehdot-tomasti säilytettävä. Ministerin seurue ko-konaisuudessaan on samaa mieltä. Matka jatkuu.

Pihlajamäen kaivoskartanossa pysähdy-tään lounaalle. **Itkos-Pekka** isännöi ja **Pii-pa** emännöi herkullisen porosopan. Sopan ohessa seurueelle kerrotaan paikalla ennen-kin olleen merkkihenkilöitä, mm. **Jaruzels-ki**, **Martti Miettunen** ja puolustusvoimien nokkamiehiä moneenkin kertaan. Selvästi vanhan kartanomiljööön säilyttäminen kone-kaivun rinnalla kerää pisteitä kullankaivaji-en laihaan reppuun. Ja eteenpäin...

Keski-Miessillä pysähdytään tutkimaan maisemoidun ja keskeneräisen työmaan kas-

JA SAMAAAN AIKAAN TOISAALLA:

Tankavaarassa kokoontui 12 valtiosihteeriä...

► Tapaaminen sujui hyvin rakentavassa ja avoimessa tunnelmassa. Alun perin oli luvattu noin 5-10 minuuttia aikaa esitellä asiaamme. Tämä aika pääsi kuitenkin venähtämään noin 45 minuutin mittaiseksi sessioksi.

Puheenjohtajamme toimittama tiedoksian-to, koskien Lemmenjoen konekaivua, otettiin kiinnostuksella vastaan. Kuulijakunta jopa

luki tiedotteen välittömästi. Tämän jälkeen alkoi kysymysten tulvanomainen ryöppy. Kysymykset risteilivät kaivun kaikilla osa-alueilla, alkaen kaivun ekologisuudesta jatkuen kaivuoikeuksista ja uudesta kaivoslaista itse asiaan, eli Lemmen konekaivuuseen.

Kiperimmät kysymykset tulivat ministeri **Pekkarisen** avustajalta, **Peisalta**. Päällimmäise-nä näissä kysymyksissä kummitteli koneiden koko ja koneiden tarpeellisuus. Vastatessani,

Ministeri Pekkarinen on koko kaivoslakiproessin ajan ollut innostunut ajatuksesta mm. Jukka Kelan harjoittaman aktiivikullankaivua tukevan elämispalvelutarjonnan kehittämiseksi.

villisuuden eroja. Merenluodon kohdalla tavataan kunnolla ensimmäinen toimiva konekaivos. Ammattikaivaja **Kari Merenluoto** esittelee tuoreen hihnakuljettimeen perustuvan rikastuslaitoksensa.

Ministeriä kiehtoisi nähdä kultaa, mutta vielä ei ole sen aika.

Poiketaan Korhosenojalla. **Hunaja-Tauno** valottaa isomushipun löytöhistorian lisäksi kaivoksensa maiseman ja kasvillisuuden samanlaisuutta maisemoituun Puskuo-

jaan nähden. Tältä siis näytti Puskun työmaa ennen maisemointia. Ministeri korostaa jo toisen kerran työskentelyn olevan selvästi hallinnassa ja suunnitelmallista. Ja eteenpäin...

Isolassa tehdään pikaviisiitti toteamaan, että 50 vuotta vanhat lapiomiehen rivinteerit ovat edelleen kestäneet. Vesi virtaa pohjalla ja edelleen voi kaivaa kuivaa maata. Isolan nykyiset kaivajat ovat selvästi sisäistäneet paikan olemuksen, hyvää työtä.

Matkan pääkohde, lehdistössäkin mainostettu **Mika Telilän** täysimittainen konehuuhtomo on tyhjiälläan saapuessamme paikalle. Tuota pikaa **Isä-Risto** käynnistää aggre-

gaatin ja Mika näytteeksi koukkaa muutama kauhallisen rumpuun ja sitä kautta ränniin rikastumaan. Samalla seurueelle selvitetään kaivun etenemissuunta, selkeytysaltaat, eri pumppujen tarkoitus jne. Hetken päästä pannaan pumput seis ja mennään rännille.

Mikan näyttäessä kuinka piilteeman renegasraudalla aika ajoin joudutaan rihlojen väliä pehmittämään, vilahtaa ykkösrihlassa jotakin keltaista. Mika piilottaa sen silmän-

että kuka hyvänsä voi lähteä kaivamaan noin 14 metrin syvyisiä kuoppia lapiopelillä tuli hymyäkin pintaan.

Siirtymäaikakeskustelu oli osaltaan ehkä kaikkein eniten käsitelty ja kyselty asia. Liiton kantana ilmoitin koko siirtymäajan olevan täysin turha, koska kullan loppuessa myös kaivajat poistuvat alueelta aikanaan. Esitin myös puiston purkamista kaivualueiden päältä, johon laissa on täysi mahdollisuus.

Ekologisuuskyksymyksessä lobbausta suoritettiin mainostamalla lapin kullan ekologisuutta verrattuna teollisesti tuotetun kullan ekologiseen jalanjälkeen. Ostamalla suoraan kaivajalta kultaa tulee ostaja suorittaneeksi varsinaisen ekoteon.

Lentoaseman alkaessa kutsua arvovieraita toisaalle, päätimme palaverin mielestäni varsi hyvissä tunnelmissa. Aika tulee näyttämään, oliko tapaamisella toivottuja vaikutuksia.

Kultaa löytyi vähän joka kämpästä. Joistakin paljon.

Laimean ruskan vastapainona kulta loisti ja hehkui Pihlajamäen pihapöydällä, ja kiinnosti yleisöä.

räpäyksessä soran alle mutta ministeri ehti nähdä. Muutamassa sekunnissa ministeri kaivaa viitisen grammaa painavan hipun esille. Hippu nököttää rengasraudan kärjessä, salamavalot rätisevät.

Palaamme takaisin penkalle, on lehdis-
tön viimeisten kysymysten aika. Keskustelu
lainehtii sinne ja tänne. Ministerin mielestä
Metsähallituksella on ”lievästi sanoen ylen
määrin suojelualueita”. Kenties reissun kii-
vain keskustelu viriää yllättäen ministerin ja
toimittajan välillä siitä, pitäisikö kansallis-
puiston saavutettavuutta parantaa antamal-

la matkailuyrittäjälle mahdollisuus motori-
soituun huoltotoimintaan, vai tulisiko sa-
dan kilometrin päähänkin kaikki toiminta
tapahtua jalkaisin. Toimittajan mielestä jal-
kaisinkin pääsee, kunhan on tarpeeksi ai-
kaa.

Ministeri uudistaa kantansa siitä, että
koneellinen kaivu voisi jatkua pienemmillä
koneilla tai jotenkin muutoin pienimuotoi-
sena. Kaivajien väitteet siitä, että pienellä
koneella joudutaan vain kaivamaan pitem-
pään, kuuluu kuuroille korville.

Loppukahvistelun koristeeksi on Pihla-
jamäen pöydälle aseteltu kultaa ja koruja
hyvinkin sadantuhannen euron edestä.
Ikään kuin todisteeksi, että kyllä niitä kiloja
oikeasti tulee muuhunkin kuin vuosiraport-
tiin. Viimeinen neuvonpito kullankaivaji-
en ja ministerin seurueen välillä käydään
suljetuin ovin. Ulkopuolelle jääneiden kai-
vajien pidätellessä henkeä ovi lopulta auke-
aa ja kaikki tulevat ulos hyvässä järjestyk-
sessä, ei kaikkilta osin hymyssä suin, mutta
ei silmä mustanakaan.

Valtakunnan mediat työntävät uutista
ettertiin jo saman illan uutislähetyksissä.
Merkille pantavaa on uutisten erilaisuus. Ei
uskoisi toimittajien olleen samassa tilaisuus-
dessa, jos ei itse olisi ollut todistajana.

Illalla kaivajien leirissä myönnetään hie-
man vastahakoisesti kansanedustaja Seuru-
järven merkittävä rooli ministerivierailun
aikaansaamisessa. Näkymätön mies sitten-
kin on ihan kunnon jätkä.

**Jännitysnäytelmä jatkuu loka-mar-
raskuussa** hallituksen antaessa esityk-
sen eduskunnalle. Siihen asti olemme tässä
kissa-hiiri-näytelmässä, jatko pitäisi olla
avoimempaa.

...ja kaiken aikaa, tätäkin kirjoitettaessa,
liiton oma Lobbari-Leila avaa ovia paikkoi-
hin joista me ei olla edes kuultu, mutta joi-
hin meidän on kohta mentävä...

”Kyllä ruoka maistui tavallista paremmalta...”

len ollut muutaman vuoden Ivalojoella omalla valtauksella. Tulin tänä kesänä liiton valtaukselle Palsille, sinne kun pääsee autolla lähelle, niin on helpompi toimia. Ja kun ikääkin kertyy, sellainen ylimääräinen myyssääminen siellä Ivalojoella alkoi väsyttää.

Haeskelin kaivupaikkaa muitten joukossa, ja kun oli sopivan näköinen kohta ja sopivan näköiset kerrostumat, niin töihin vaan.

Neljäntenä kaivupäivänä, kun olin läh-

dössä kodalleni syömään puolilta päivin, ajattelin että vieläkö katsois yhden lavallisen ennen lähtöä. Ja siitä lavallista se 11,5-grammainen löytyi.

Kyllä ruoka maistui tavallista paremmalta.

Eihän se hippu suuren suuri ole, mutta en ole suurempaakaan löytänyt. Minun kaivu-urani alkoi vuonna 1989, ja on tullut kiviä ja kallioita pyöritettyä useissa paikoissa.

Terveisin
Mätön Martti

Kultaristeily

Tukholmaan M/s Mariellalla

22.–24.1.2010

PÄÄTEEMA: Kohti emäkallioita ja harkkokasoja
vai kohti harmonista harrastusta – näkokulmia
kullankaivajan ikuiseen ristiriitaan.

Kuinka tämä mies menettelisi, jos hän löytäisi oikean kulta-suonen. Mitä sitten tapahtuisi? Puskeutuisivatko rataakiskot sittenkin yli tunturin ja porat iskisivät kallioon? Pölyä, savua, kätinää, jylinää! Koko tuo elämä, jota hän piti harhaan menneenä ja epäterveenä, jota hän oli paennut, levenisi tännekin. Ja hänessä itsessään olisi syy siihen.

Pentti Haanpää (1964)

ILMOITTAUTUMISET KULTARISTEILYLLE:

**Heli Rapakko 040 593 5337 tai heli.rapakko@gmail.com
viimeistään 21.12.2009 mennessä.**

Ilmoittautumisesi yhteydessä kerro nimesi, syntymäaikasi, mahd. LKL:n jäsennumerosi, hytti-luokka, kansalaisuus sekä tarvitko osallistumistodistusta VR:n lippua varten (edellistä varten myös osoitteesi). Perjantai-iltapäiväseminaariin tulee myös ilmoittautua.

HINNAT / HENKIÖ

jäsen / ei-jäsen

120 / 130	A4-hytissä
134 / 144	A3-hytissä
162 / 172	A2-hytissä
247 / 257	A1-hytissä

Hinta sisältää risteilyn valitussa hyttiluokassa sekä seminaariohjelman mukaiset tarjoilut.

Perjantai-iltapäiväseminaari risteilyyn osal-listuvalle 5 e / henkilö. Muut LKL:n, SJHY:n, Geologisen seuran jäsenet: 10 e / henkilö. Ulkopuoliset 20 e / henkilö.

Maksut LKL:n tilille 800010-70774683 vii-meistään 21.12.2009. Maksuun tarvitta-van viitenumeron saatte ilmoittautumisen yhteydessä Heliltä.

Ohjelman osittaiset muutokset mahdollisia.

Ohjelma

PERJANTAI 22.1.2010

13:30–16:00 Ilmoittautuminen Katajanokan terminaaliin ryhmäjohtajalle.

14:00 Päiväseminaariin osallistujat laivaan.

14:50–17:15 Kultaristeilyn verrattelyseminaari laivalla ennen laivan lähtöä (kansi 8).

♦ Pyrimme pääteeman lisäksi ennakoimaan kaivoslain vaikutuksia kullankaivun tulevaisuuteen – mihin suuntaan kehitys etenee.

♦ Ympäristöhallinnon näkökulmia. ♦ Kaivannaisteollisuuden näkökulmia. ♦ Metsähallinnon näkökulmia. ♦ Näköaloja hieman ylemmää, Veikka Gustafsson; vuorikiipeilijä. ♦ LKL, Jouko Korhonen, puheenjohtaja. ♦ Jossain välissä pidetään taukoa ja musiikkiakin on luvassa. ♦ Vuoden kullankaivajateon julkistaminen ja palkitseminen. ♦ (Verrattelyseminaarin päätyttyä päiväkävijät poistuvat laivasta. Laiva lähtee klo 17:30.)

16:00 Loput kullankaivajat päästetään laivaan.

17:15 Laivaseminaari alkaa

kokoustilassa (kansi 8)

LKL:n puheenvuoro jatkuu – Jouko Korhonen, pj. ♦ Järjestäytymisasiat ja käytännön jutut – Heli Rapakko ja Antti Peronius. ♦ Tervehdyspuheenvuorot. ♦ GTK:n edustajan puheenvuoro. ♦ TEM:n kaivososaston puheenvuoro.

18:00–18:20 Pidetään taukoa.

18:20 Musiikkiesitys.

Kullanhuuhdontakuumukset Ivalojoen–Laanilan alueelta 2009. ♦ Kullanhuuhdontakuumukset Lemmenjoen alueelta 2009. ♦ Katsaus Kultakisa maailmaan 2009. ♦ Katsaus kesän 2009 isommushippuihin ja suurimman hipun maljan sekä kiertopalkinnon luovuttaminen. ♦ Päivän ohjelma päättyy.

20:00 Siirtyminen sapuskointiin.

20:30 Buffet-illallinen vakioruokajuomineen (kansi 7)

LAUANTAI 23.1.2010

(suluissa Suomen aika)

07:00–09:30 (08–10:30) Aamiainen.

09:30 (10:30) Saavumme Tukholmaan.

11:00–14:30 (12–15:30) Lauantain päiväohjelmaa laivalla, Fun Club (kansi 8) ♦ Online-muotoiset Kultakisat laivalla sekä edellisen päivän rasituksista toipumista.

12:00 (13:00) Edunvalvontatoimikunnan tilaisuus: infoa ja evästyksen keräämistä LKL:n hallitukselle ja edunvalvontatoimikunnalle.

12:30 (13:30) Ympäristölupapalvelollisille kullankaivajille (konekaivajat, imurimiehet tai sellaisiksi aikovat) vesistöjen yhteistarkkailuun liittyvä info-tilaisuus.

13:00 (14:00) Kaivospiirien osakkaiden kokous – missä mennään? Voidaanko kaivospiirit ottaa meiltä pois?

15:00 (16:00) Seminaari alkaa auditoriossa

Ensin palautellaan mieleen päivän tapahtumia ja eilisen kulkua.

15:15 (16:15) Veikka Gustafsson, vuorikiipeilijä – Näkemyksiä korkealta tasolta kullan arvosta ja arvottomuudesta.

16:15 (17:15) Tauko

16:35 (17:35) Antti Peronius – miksi kultaa on siellä missä sitä on. ♦ Kultapitoisen juonen synty, sen rapautuminen ja kullan kulkeutuminen löytöpaikoilleen. ♦ Erilaiset kultaesintymät meillä ja muualla. ♦ Esimerkkitapauksia: Laanilan alue, Tankavaaran alue, Palsi, Ivalojoen pääuoma, Miessi. ♦ Keskustelua ja kommenttipuheenvuoroja.

n. 18:30 (19:30) Päättösanat ja kiitokset lausuu LKL:n pj Jouko Korhonen.

20:00 (21:00) Puffet alkaa.

SUNNUNTAI 24.1.2010

08:00–10:00 Aamiainen.

09:55 Saavumme Helsinkiin.

*Isolan Jaskan
hengessä tehtyä
luovaa työtä.*

*Toiminnanjohtaja
Kauko Matilainen
ja LKL:n vuokra-
kaivajat Tapsa
Isola ja Pentti
Madetoja ”Isolan
kaivoksella”
Miessijoella.*

Toiminnanjohtajan kesäisiä mietteitä

Menneenä suvena vietin erilaisen kultakesän. Lapion heiluttamisen sijaan heiluin itse pitkin ja poikin Pohjoisen kultamaita liiton toiminnanjohtajan pestiä hoitaen. Toimenkuvani oli monenmoinen, mutta päätehtävä koostui luonnollisesti jäsenten opastamisesta – varsinkin uusien sellaisten – kullankaivun antoisaan maailmaan.

Uusia jäseniä liittyikin liittoon kiittävä määrä. Puhelin soi taskussani pyhät, arjet, joskus iltamyöhään asti – ei haitannut, kun ei soinnut iltahämärässä. Varsinkin alkukesästä tuli runsaasti yhteydenottoja, joissa tiedusteltiin miten tämä homma kannat-

taa aloittaa. Helpointahan se on liittymällä liiton jäseneksi, jolloin pääsee kaivamaan seitsemälle jäsenvaltaukselle.

Monet olivat liikkeellä ensi kertaa ja kaivun salat olivat tuttuja lähinnä teoriassa. Mikäli aikataulut antoivat periksi, kutsuin sellaiset henkilöt valtaukselleni Tomin Kultalaan Tankavaaran tienoilille, missä opastin vaskauksessa ja näytin miten rännitys tapahtuu, jaoin karttoja ja kulkuohjeita sekä parhaani mukaan yritin vastailla kaikkiin kysymyksiin.

Tosin monesti kuultuun kysymykseen ”missä on se sellainen paikka, jossa on paljon kultaa ja jonne voi tehdä valtauksen?” en osannut antaa vastausta.

Jäsenvaltaukset olivat useimmille se suurin syy liittyä jäseneksi ja asiasta tulikin runsaasti positiivista palautetta. Liiton valtauksella alaa aloittelevilla on mahdollisuus ilman suuria investointeja ja paperisotaa päästä kokeilemaan kaivua. Paljon on myös jäseniä, jotka mieluummin käyttävät vuodesta toiseen jäsenvaltauksia kuin alkaisivat puuhata omaa paikkaa.

Liiton jäsenvaltauksien ja varastolanssien käytön ja kunnon valvonta on olennainen osa toiminnanjohtajan työsarkaa. Kävin useimmilla valtauksilla puolenkymmentä kertaa kesässä.

Sopu-Kulta Palsinojalla näytti olevan suosituin paikka. Joka käyntikerralla paikalla oli kolmisenkymmentä vaunua ja jokainen kaivukunta näytti löytäneen sitä itseään, eräällä onnekaalla jopa kymmengrammainen. Runsaasta kaivajamäärästä huolimatta valtaus osoitti olevan nimensä veroinen, sillä sopuisasti pääasiassa näytti kaivuu luonnistuvan. Toiminnanjohtajan roolia sovittelu-

miehenä jouduin käyttämään vain harvakseltaan – lähinnä pienien ”reviirikiistojen” ratkaisemiseen.

Palsinojan muilla liiton valtauksilla ”Palsin Parhaassa” ja ”Palsin Suolla” näytti mutuntumalla olevan hiljaisempaa. Palsin perän valtaukset ovat kieltämättä vaikeammin tavoitettavia, koska sinne täytyy ajaa 30 kilometriä hiekkatietä ja loppuosa tiestä on todella huonossa kunnossa.

Kutturantien varrella sijaitsevilla ”Nelikko Aureus”:lla näytti olevan hyvä käyttöaste. Parhaimmillaan siellä oli reilusti tusinan verran vaunuja kerrallaan, joista jotkut kaivukunnat viipyivät hyvinkin pitkään. Kovalla työllä näytti myös siellä kultaa mukavasti tulevan.

Pikku Piispanojalla sain vaikutelman, että siellä kävijöillä on jo vuosien ajan ollut samat renkaanpaikatkin vaunuille. Mieleeni jäi varsinkin eräs kolmen majoituskunnan riemumielinen porukka, jotka selvästi olivat paikan vakiokäyttäjiä ja olivat yhdestä

Kesä-aikainen toiminnanjohtaja Kauko Matilainen ottamassa vesistön yhteistarkkailunäytettä 'siellä jossain'.

asuntovaunusta tehneet varsin mallikelpois-
sen saunan. Kesän ja kaivun loputtua se ve-
dettiin tietenkin alueelta pois.

Piispanojan hyötynuoliin kuuluu päätien
ja Savottakahvilan läheisyyden lisäksi viih-
tyisiä ja tasainen asentoaikka.

Lemmenjoen kaksi valtausta vaativat
käyttäjiltä hieman vaivannäköä ja reipasta
ulkoilumieltä, sillä niiden tavoittaminen
vaatii pitkän venereissun Njurgulahdesta ja
kymmenen kilometrin taivalluksen varuste-
rinkan kanssa. Toista kesää liiton hallinnas-
sa oleva Karuoja palkitsee kaivajan upeilla
maisemilla, neljä henkeä vetävällä kämpällä
sekä saunalla ja kaivuvälineillä. Pumpua ei
tarvita, sillä luonnonvesi riittää rännittämi-
seen. Karuojalla olikin kaivajia keskeytyk-
settiä lähes koko kesän.

Kotaojalla olevalla ”Nurkanvaltauksella-
kin” näkyi kaivun merkkejä, joskin toimin-
ta siellä lienee ollut aika hiljaista.

Neljänkymmenen kulta-alueilla viettämi-
eni kesien aikana ei minulla ole ollut kerta-
akaan aikaisemmin mahdollisuutta osal-
listua legendaarisille Pekanpäiville Miessil-
lä, mutta nyt sekin asia korjaantui. Häm-
mästykseni sinne ilmaantui kuin tyhjäs-
tä kuutisenkymmentä kaivajaa. Tunnelma
oli hieno, kuten ilmakin, vaikka kaivoslaki-
uudistus leijui synkkänä pilvenä kaiken yllä.
Siitä muistutti myös YLE:n toimittajakun-
ta, joka oli tullut tekemään juttua valtakun-
nan uutisiin kaivajien ahdingosta. Vaikka la-
kimuutos ensikädessä näyttää koskevan eni-
ten konekaivua, niin taustalla on kaikella ta-
valta kultaa etsivien kohtalo.

Sunnuntain rutiineihin toiminnanjohta-
jalla kuuluvat päivystykset Savottakahvilas-
sa ja Kutturantien Kultakioskillä. Jokaisessa
tapaamisessa kävi vähintään muutamia hen-
kilöitä keskustelemassa, kyselemässä ja mie-
lipiteitä vaihtamassa. Velvoitevesinäytteidien
ottomatkat olivat työn ehdottomasti ras-

kaimpia osuuksia, mutta myös tavallaan
antoisimpia.

Lemmenjoella tulee ottaa kaksi kertaa
kesässä vesinäytteet kahdestatoista eri pai-
kasta ja matkaa kertyy yhteensä kuutisen-
kymmentä kilometriä. Onneksi nämä näyt-
teet pystyi hoitamaan mönkijän kyydistä
käsin paikallisen kaivajan avustuksella.

Myös Sotaojan alueella vesinäytteitä tu-
lee ottaa kaksi kertaa – autolla kertyi kilo-
metrejä 210 ja kävellen täydet näytepullot
selässä 20 kilometriä. Tämä oli kyllä seitse-
mänkymppiselle täysi päivätyö ja sen ver-
ran raskas kenelle vain, että tulevaisuudessa
jälkimmäinen näytteenotto sessio tulisi eh-
dottomasti hoitaa jokiveneellä.

Näillä retkillä minulla oli ainutlaatuinen
mahdollisuus nähdä lähes kaikki kaivospii-
rit ja kymmenittäin valtauksia. Joka paikas-
sa vastaanotto oli mitä ystävällisin. Äärim-
mäisen tärkeää on, että jokainen meistä huo-
lehtii omalta osaltaan vesien puhtaudesta ja
ympäristön siisteydestä.

Näin jälkeenpäin miettien mennyttä ke-
sää, nousee positiivisena mieleen erityisesti
uusien jäsenien suuri määrä ja heidän tie-
donjanonsa. Liiton kolmastuhannes jäsen
palkittiin SM-kisoissa Tankavaarassa.

Tänä kesänä en ollut oman monttuni
”vanki”, vaan nyt sain oikein luvan kanssa
mennä. Niinpä näin muutamassa kuukau-
dessa enemmän Lappia kuin neljässäkym-
menessä vuodessa yhteensä.

Yllättävää oli toiminnanjohtajan työmää-
rää, joka oli paljon suurempi kuin olin kuvi-
teltut, mutta sekään ei haitannut. Ensim-
mäinen kesä menee aina opetteluun, mutta
nyt tietää mitä se on. Aika on kullannut
kultaistekin muistot – hieno kesä takana.

Kauko Matilainen

toiminnanjohtaja vm. 2009

Lapin Kullankaivajain Liitto Ry

*Liiton vaskauskisoissa
Ivalossa oli ilahdutta-
van paljon nuoria
kullankaivajia.*

Otteita toiminnanjohtajan päiväkirjasta

- 12.6. Puhelinhaastattelu, murtaen ymmärrettävää suomea puhunut lehtinainen tekee artikkelia Lapin kullankaivusta käsittääkseni venäjänkieliseen lehteen.
- 16.6. Uusi jäsen kävi maksamassa jäsen- ja liittymismaksun ja toinen hakemassa tietoja liiton valtauksista. Lapin radion toimittaja kävi haastattelemassa kulturalahetystä varten.
- 21.6. Tarkastin liiton valtaukset. Piispanpysäkki, 5 ryhmää majoituksessa ja töissä, pieni näyttö kullasta, järjestys ja sopu moitteeton. Nelikko Aureus, 6 ryhmää, järjestys ja sopu moitteeton, kulta on löytynyt edellistä valtausta paremmin, en havainnut nuotiopaikkoja. Myin kaikki pinssit ja 6 hihamerkkiä. Eräs jäsen kysyi, milloin liitto kuntaa nostaa Palsin tien. Kerroin, ettei liitto omista tietä eikä siten voi myös sitä korjata. Suosittelin Palsinperän valtaajien yhteistapahtumaa asioinen hoitamiseksi.
- 27.6. Kävin Tankavaarassa esittäytymässä uudelle isännälle. Hän liittyi jäseneksi liittoon ja lupasi kultamajoihin 20 prosenttia alennuksen jäsenille ja omatoimisen saunomisen veloituksesta majoittumisen yhteydessä.
- 29.6. Tarkastin valtauksen Karuoja. Yksi jäsen oli asumassa kämpppää ja kaivamassa.
- sa. Kämpä ja alue hyvin siisti. Hyvä kuntoisia työn jälkeä runsaasti. Rännitys ilman pumppua mahdollinen koko alueella, työvälineet paikalla.
- 2.7. Kävin puu-CEE asioissa Nelikko Aureuksessa ja sain yhden miehen mukaan Härkäselän lanssille, jossa katsoimme hyväkuntoista laitosta, jonka valtausasukkaat lupasivat hankkia paikalle. Kävin viemässä kioskeille uusia Päckäreitä.
- 8.7. Vesinäytteiden otto Sotajokialueella klo 7-21:30. Härkäselän lanssilta puu-CEE:n nosto peräkärriin.
- 12.7. Päivystys Savottakahvilassa ja kioskilla, kummastakin yksi uusi jäsen ja useita keskustelijoita.
- 13.7. Opetin uusia jäsenille rännityksen ja vaskauksen. Lähtivät Karuojalle 11:00.
- 18.7. Olin Ivalon kisoissa ajanottajana koko päivän. Illalla LKL 60-vuotisjuhla. Valokuvasin.
- 20.7. Läksin Lemmelle veloittevesinäytteiden ottoon. Yövyin pj. Jouko Korhosenella.
- 7.8. Avasin klo 10:00 Tankavaaran SM-kisoissa teltassa liiton esittelyn ja tuotemyynnin, uusien jäsenien hankinnan.

Kansikuvahippu "Rukkanen"

Lemmenjoen uusin

isomus

tuli ja meni

Lemmenjoen Jäkälä-äytsiltä löytyi kesän toiseksi suurin kultahippu elokuun lopulla 2009. Kaikkien aikojen listalla se sijoittuu sijalle 20. Se kiilaa täpärästi edelle kolme vuotta sitten Lemmenjoen Kaarreo-jalta löydetyn hipun, jonka löytäjä **Ami Telilä** kertoo punninneensa välittömästi löydön jälkeen 88,3-grammaiseksi. Nyt löydetty painoi "lämpimänä" 88,8 g ja kuivuttuaan 88,3 g.

Jouko Korhonen löysi hipun kultahistoriallisesti merkittävältä paikalta setänsä **Yrjö "Karhu" Korhosen** vanhasta kaivospiiristä. Löytöpaikan monttu on noin kymmenen metriä syvä. Korhonen kertoo setänsä kaivaneen paikalle lapiolla viisi metriä syvän ja laajan montun ja sen pohjalle vielä kolmen metrin montun viitisenkymmentä vuotta sitten.

– Yrjö ei kuitenkaan löytänyt kultaa juuri nimeksikään. Nyt koneella kaivaessani

voin vahvistaa todeksi sen, että pinnassa on noin kahdeksan metriä kullatonta soraa ja sen alla pari metriä hyvää kultamaata ennen kalliopohjaa, Korhonen toteaa.

Hipulle nimeä miettiessään Korhonen muisti setänsä kanssa käydyn keskustelun. Yrjö kertoi hukanneensa oikean käden käsineitä yhtenä. Korhonen onkin löytänyt kämppää siivotessaan useita parittomia rukkasia.

– Hippu on varmaan kuullut 40 vuotta sitten Yrjön lapion kolkkeen parin metrin päässä. Jos Yrjö silloin kaivaessaan hukkasi rukkasen, se on vuosien varrella muuttunut kullaksi, Korhonen sanoo hipusta, joka todella muistuttaa rukkasta.

Hipulle löytyi myös ostaja miltei välittömästi. Se löysi paikkansa **Antti Aarnio-Wihurin** laajasta Lemmenjoen hippujen kokoelmasta, jonka vanhimmat hiput ovat peräisin 60-luvulta.

Kultahippujen punnitseminen

Rukkanen on saman painoinen kuin kolme vuotta sitten Kaarreojalta löytynyt Lemmen-tähti (Vaahteranlehti). Jouko kertoi Rukkasen painaneen välittömästi löytämisen jälkeen 88,8 grammaa, mutta kuivuttuaan vaa-ka osoitti 88,3 grammaa. Ami Telilä puolestaan kertoi punninneensa Kaarreojan hippun välittömästi löytämisen jälkeen ja vaa-ka osoitti 88,3 grammaa. ”Hippu painoi tuoreeltaan yli sen 88,3, kun kuivui ja savi varisi koloista niin on nyt varmasti alle Korhosen molempien hippujen”, toteaa Ami viestissään.

Hippulistan pitäjän on syytä keskustella kullankaivajien kanssa siitä, että laadittaisiin ohjeet kuinka, milloin ja minkälaisella

vaa’alla isomushiput pitää punnita. Hippulistalle pääseminen ja sijanumero siellä näyttävät tulevan tärkeäksi argumentiksi hippuja myydessä.

Miten ja milloin isomushiput pitäisi punnita, jotta listalla olevat grammamäärät olisivat totuuden- ja oikeudenmukaisia? Otan mielelläni vastaan kommentteja ja mielipiteitä tästä asiasta; seppo.partanen@pp6.inet.fi tai puh. 050 512 1951.

Seppo J. Partanen

Kirjoitus on julkaistu Hipputeoksen nettisivuilla osoitteessa www.kultahippu.fi. Sivustolta löytyy myös yleisimmin käytetty ja ”virallisin” Lapin suurimpien kultahippujen ranking-lista – ja paljon muuta mielenkiintoista kultamiestä kiinnostavaa.

Lapin Kullankaivajain Liitto

60 vuotta

Liiton kuuskymppisiä juhlistettiin poikkeuksellisesti jo 18. heinäkuuta 2009 Ivalossa. Liiton järjestämät kullanhuhdontakisat ja ensimmäinen Inari-viikko toivat juhliin lisäväriä.

Mutta aloitetaampa ihan alusta. Paljon on Suohpasavdsissa virrannut vettä siitä, kun liitto Morgamojan kulturalassa, Pellisen kämpällä, 18.9.1949 perustettiin. Maailma on muuttu-

nut, liitto on muuttunut ja ehkä kaivajatkin. Se että 27 kaivajaa kokoontui perustamaan Lapin kullankaivajain liittoa syksyllä -49, on meille nykykaivajille kuitenkin arvokas ja vaa-
littava asia. Ja olihan perustavassa kokoukses-
sa sentään kahvinkeitäjänä legendaarinen
Sylvia Petronella Van der Moer.

Liitto järjesti arvokkaan 60-vuotisjuhlan Ivaloon ja paikalle olikin kertynyt monennä-
köistä karvanaamaa ja karvatonta. Oli yhteis-

kunnan vaikuttajia, toimittajia ja muutenkin vaan asiasta kiinnostuneita. Tilaisuus alkoi liiton puheenjohtajan **Jouko Korhosen** tervehdyspuheinein. Tervehdyksiä saatiin myös mm. Inarin kunnalta, GtK:lta, ympäristöministeriöstä, Tankavaarasta, eduskunnasta ja Tem:stä.

Välitön juhla sisälsi myös muisteloita menneiltä vuosikymmeniltä. Niitä saatiin kuulla **Gösta Waseliuksen, Niilo Ranttilan ja Jaakko Kemppaisen** kertomina. Nämä sankarit aloittivat kultauransa jo 1950-luvulla, Niilo jo sitäkin aikaisemmin löytämällä mm. Lemmenjoen kullan veljiensä kanssa. Teltantäysi yleisö kuunteli tarkkaan hauskoja, koskettavia ja mieltä piristäviä tositarinoita.

Mielen piristystä odotettiin, kun tiedos-
sa oli samalle syksylle tuleva uusi kaivoslaki. Laki, joka pahimmillaan ajaa alas koko kullankaivuukulttuurin. Tähän uhkakuvaan monet puuttuivat juhla- ja pöytäpuheissaan. Saimme kuulla Inarin oman kansanedustajan **Janne Seurujärven** puheen, joka antoi uskoa tulevaan. Todellisen ravistelupuheenvuoron piti suht' extempore emeritus kaivosylitarkastaja **Urpo J. Salo**. Yleisö kuunteli osin ruoka suussa ja hiirenhiljaa kuinka Salo valaisi kullankaivuun tietä 1960-luvulta 1990-luvulle, kuinka vihreä liike soluttautui valtion virastoihin, ja kuinka laittomasti kullankaivua on jo menneinä vuosikymmeninä rajoitettu. Puheenvuoro, jota myös kaivoslakityöryhmän olisi pitänyt olla kuulemassa.

Seminaarilaivalta tuttu ”Ihanat miehet rannalla” -bändi veti illan musiikillista puolta, ja hyvin vetikin. Sokerina pohjalla oli **Heli Rapakon** vanhoja ja uusia sovituksia hienoista musiikkikipaleista. Illan kääntyessä yöttömään yöhön jäi sitkein juhlaväki vielä tanssahtelemaan juhlateltaan.

Kokonaisuutena Liiton 60-vuotias taival on kunniakas ja kultainen. Seuraavat 60 vuotta ovat varmasti haasteellisemmat ja kovemmat. ”Maailma muuttuu, niin minäkin”, totesi eräs kultakarvanaama juhlan pyörteissä.

Onnea 60-vuotiaalle LKL ry:lle!

Kovia luita Miessiltä ja ministeriöstä: Niilo Ranttila, Pekka Turikka ja Urpo J. Salo (oik.)

60-vuotisjuhlan jullilleen juontanut Jukka Kela ja Lapin ex-maaherra Hannele Pokka.

Tankavaaran uusi isäntä Pertti Sukuvaara ja Kultamuseon johtaja Heli Heinäaho-Miettinen.

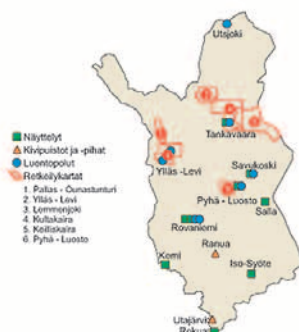
Geologinen retkeilykartta.

Monipuolinen tietopaketti Lapin geologiasta ja luonnonnähtävyyksistä.

Karttoja myyvät:

GTK:n toimipaikat, opastuskeskukset ja kartanmyyntipisteet.

Tutustu myös geologiisiin näyttelyihin, luontopolkuihin ja kivipuistoihin.

www.gtk.fi

”Röpelö”

”**R**alsi, uusi Miessi?” Näin heitti ilmoille eräs arvostettu kultamaiden tuntija. Eikä ajatusleikki ole aivan tuulesta temmattu. Palsinoja sivupuroineen on näyttänyt viime vuosina varsin hyviä kullan merkkejä. Selvästi karkeaa kultaa on löydetty usealta kaivokselta ja oman lisänsä hyviin tuloksiin ovat tuoneet monet hyvälaatuiset korundit.

Ilmeisesti kesän suurin Lemmenjoen ulkopuolinen hippu, 45-grammainen ”Röpelö” löydettiin myöhään syksyllä Palsin latvoilta, pienestä sivu-uomasta. Veikkaan, että tuon lähempää tietä ei ole löydetty koskaan noin suurta hippua kuin oli tämä **Antti Lepäsen** löytö. Löytöpaikka tunnetaan nimellä ”Matkahuolto” ja se sijaitsee aivan LKL:n

Palsin valtaukselle vievän tien vieressä. Eli se vanha viisaus. Kultaa kannattaa kaivaa sieltä, missä sitä on.

Hippu ei sijoitu viimevuosien isomuslöytöjen joukossa kovin korkealle, mutta sillä on kuitenkin monia sellaisia arvoja, joidenka perusteella jonkun kaukonäköisen henkilön kannattaisi taltioida se ns. pois kuleksimasta. Hippu kun on kuulemma myynnissä.

Ja onhan kyseinen röpelö toiseksi suurin tiedossa oleva Palsinojan suunnalta löydetty hippu.

Isojen hippujen arvoista - niin rahallista kuin kulttuurillisistakin - kannattaisi käydä sopivassa yhteydessä perustavaa laatua oleva keskustelu.

Janne Kannisto

“UUSI KLONDIKE”

(ruotsiksi dike – joki, Pikku joki)

Palsinojasta on tullut uusi Klondike

Markku Kankimäki Alavudelta, 63 v.

Monet ovat löytäneet Palsinojalta pieniä 0,5–11,5 gramman hippuja.

On hauska nähdä, että löytyy luovia ihmisiä, jotka kehittävät erilaisia työvälineitä kivien ja pestyn joutomaan poistamiseen. Useimmilla on lyhyet tai pitkät rännit, tyyppiä Long Tom. Toisilla taas muovinen rumpu ja joillakin betonimylly, joka toimii ”kultaruuvin” tavoin.

Palsinojan pohjalta löytyi 5 gramman hippu. Kävelin suuren, 9 m² kuopan luo. Alhaalla heilui lapio ylös ja alas. Morjestin kaivajaa ja jatkoin matkaa. Myöhemmin iltapäivällä sain kuulla, että kaivaja oli löytänyt Palsinojan pohjalta 5 gramman hipun ja useita pienempiä.

On mukava saada todistaa, kuinka Palsilla tehdään useita löytöjä, ja kuinka Palsi on suosittu kaivupaikka monille liiton jäsenille.

Teksti ja kuvat: Bo Lindberg

Ruotsalaiset (Gällivare)

Raimo Kangasmäki Naantalista, 63 v.

Inari-viikko 17.–26.7.2009

Ivalon kultakisojen jälkeen olimme Ravintola Kultahipun takapihalla LKL:n puolesta kertomassa kullankaivusta ja liitosta sekä vaskauttamassa ihmisiä. Alkuun vaikutti siltä, ettei paikkamme suurta suosiota saa. Inari-viikon järjestäjiltä oli unohtunut mainita tapahtumasta omassa esitteessään.

Päätimme tehdä asian eteen jotakin. Ensitöiksi teimme tien laitaan oman mainoksen, jossa ilmoitimme, että kävijöiden kesken arvotaan koruhippu. **Lasse Salmela** lahjoitti hipun arpajaisvoitoksi.

Myöhemmin myös **Jouni Patokallio** kantoi kortensa kekoon ja antoi toisen hipun. Se sattui olemaan samanlainen kuin edellinen, joten hipuista tuli hyvä pari korvakuja varten.

Lisäksi pyysimme Radio Inarin tekemään haastattelun, joka lähetettäisiin viikon aikana muutamia kertoja.

Lasse teki myös rännin, jossa rännitimme kisahiekkoja. Niinpä paikasta tuli toi-

mivan näköinen ja ihmisiä alkoi ilmestyä. Etenkin lounasaikaan ravintolasta tuli uteliaita, joista osa innostui vaskaamaankin. Kulta herätti paljon kysymyksiä. Vastailimme ja kerroimme sen, mitä oman kokemuksemme kautta tiesimme. Uusi kaivoslakiehdotuskin oli monilla hyvin tiedossa.

Meillä oli liiton teltta, jossa oli esillä kuvia nykypäivän kullanhuuhdonnasta, niistä pystyi hyvin näyttämään konekaivun jälkiä. Kävijöitä oli noin 200, joista ehkä puolet kokeili vaskaamista. Lähes kaikki olivat muualta kuin Ivalosta. Paljon kävi lapsiperheitä, joista lapset vaskasivat.

Uusia jäseniä LKL:ään liittyi muutamia, mutta monelle jäi ajatus kytymään.

Viikon lopussa Inarin kunnan matkailuvideon tekijät tulivat kuvaamaan kullankaivuuta. Rännitimme ja vaskasimme heille vähän näytöstyyliin.

Kultahiput arvottiin ravintolassa ihan poliisiviranomaisten läsnäollessa, kun sattuvat sopivasti lounaalle. Voittaja oli **Elias Jun-**

tikka Tornioista. Hän oli nuorimmainen perheestä, joka asui Hipussa. He kävivät luonamme useammankin kerran kyselemässä ja olivat kiinnostuneita kivistä.

Kaiken kaikkiaan olimme tyytyväisiä lopputulokseen, ja kun aurinkokin paistoi lämpimästi koko viikon, lopetimme osuutemme hyvillä mielin.

Aila Mikkonen ja Lasse Salmela

Tip-tip, tip-tip...
Ja nyt loppu se tipottelu!

Lapin Kullankaivajain Liitto kutsuu kaikki naiset ja herrat perinnerikkaisiin ja ruhtinaallisiin Kultamiesten Pikkujouluihin Hotelli Kultahippuun Ivaloon 5.12.2009 alkaen kello 19:00

Tarjolla Perinteinen joulupöytä 30,00 €/tonttu ja rytmimusiikkia 1970-luvun tyyliin samaan hintaan.

Hotelli Kultahipun majoitustarjous pikkujouluvieraille 60 € / 4 hh, 70 € / 2 hh. Lisäksi muutamia kappaleita 4 hh hintaan 120 € / 4 hh.

Tiedustele ja varaa majoituksesi suoraan Kultahipusta: puh: (016) 320 8800, fax: (016) 662 510, email: hotrav@kultahippuhotel.fi

Tervetuloa suurten egojen ja isojen puheiden iltaan Hotelli Kultahippuun!

LEO ERIK "KIXI" LAAKSONEN 1926-2009

IN MEMORIAM

Kevättalvella saimme kuulla, että veteraanijäsenemme Kixi Laaksonen on vakavasti sairas. Sairaus mursi hänet 1.4.2009.

Kixi syntyi 30.12.1926 Eurassa, mutta Raumasta tuli hänen varsinainen kotikaupunkinsa.

Syntymäaika oli siksi merkittävä, että Kixi kuului "viimeiseen lapsi-ikäluokkaan 1926-loppupuoli", joka kutsuttiin sotaan. Kaksi päivää myöhemmin syntyneenä tämä ei olisi ollut mahdollista. Samalla myöhempi elämänpolku olisi varmaan muodostunut erilaiseksi. Sotaretki jäi lyhyeksi, ja hän palveli Ilmavoimien viestikoulussa Hämeenlinnassa. Kotiuttaminen oli syksyllä 1944.

Kixi meni kauppaopistoon, vaikka nuorta miestä enemmän kiinnostivat partio-, sotilaspoika- ja urheiluasiat. Urheilu kaikissa muodoissaan. Kauppaopiston jälkeen tuli varsinainen asevelvollisuus. Hän oli niitä harvoja, joilla oli sota-ajan palvelua

ennen asevelvollisuutta. Heitä on LKL:n veteraaneista pari muutakin.

Monipuolisesta urheiluharrastuksesta merkittävimmäksi muodostui jääpallo. Länsirannikko tunsikin Kixin pelipaikan mukaan "venstre ytterinä".

Työsarkaa alkoi metalli- ja relaxkateollisuuden parissa. Halu laajentaa elämänpäiriä vei hänet 1953 pohjoiseen Petsamon alueelle Rajakosken voimalaitostyömaalle. Samalla alkoi laajempi tutustuminen pohjoiseen kalaretkillä Inarijärvelle ja retkeilyllä Lapissa ja Pohjois-Norjassa.

Työ toi perheellisäystä saaneen miehen eteläiseen Suomeen. Alkoi ansiokas ura mallastuotteiden parissa. Ensin Seinäjoella Mallaskosken Tehtaat Oy:n palveluksessa, sitten Iisalmeen Olvi Oy:hyn. Täältä 1960 Rovaniemelle Lapin Olut Oy:n isännöitsijäksi. Tornion Olut Oy ja Lapin Olut Oy perustivat yhteisen myyntiyhtiön Lapin Juomat, jonka toiminta tuli Kixin alaisuuteen. Sisarpanimoille haluttiin yhteinen nimikko-olut: syntyi Lapin Kultra -olut, vuosi oli 1963.

Oulun alueelliset myyntirajoitukset päättyivät lopullisesti 1969, jolloin markkinointi eteläiseen Suomeen alkoi. Samana vuonna Kixi siirtyi Tornioon toimitusjohtajaksi, ja Lapin Olut Oy liitettiin Tornion Olueeseen. Erilaisten synnytysvaikeuksien kautta toteutui fuusio vanhan kullankaivuyhtiön Oy Lapin Kullan kanssa, jolloin torniolaisyritys sai nykyisen nimensä. Tällä hetkellä se on osa kansain-

välistä Heineken-konsernia, eikä konsernin tämänsykyinen päätös toiminnan siirtämisestä Lahteen olisi miellyttänyt teollisuusneuvos Laaksosta. Teollisuusneuvoksen arvonimen Kixi sai 1981. Hän jäi 1984 eläkkeelle, mutta senkin jälkeen Lapin Kultra Oy käytti hänen tietämystään ja taitojaan mainonnassa.

Kixillä oli lukuisia luottamustehtäviä Lapin läänissä ja valtakunnallisissa yhteisöissä. Hänestä tuli LKL:n jäsen 1982. Lapinkullan Ystävät ry perustettiin 1988, ja Kixi oli alusta alkaen sen primus motor. Tankavaarassa hän tutustui ja ystäväystyi elävien kultalegendojen kanssa. Kixi osallistui lukuisiin vaskauskisoihin Suomessa ja maailmalla. Hänen tavaramerkkinään käyttämä knalli oli tuttu näky Kanadasta Australiaan. Lapin Kultra-säätiön valtuuskunnan jäsen Kixi oli vuodesta 1979 säätiön lakkauttamiseen saakka.

Kixi-nimi juontuu nuoruusvuosien urheilusta. Raumalaisuuteen kuului liika- tai lempinimien käyttö. Kixi-nimen kummina oli **Antti Aalto**, myöhemmin Kaleva-lehden paki-noitsija "Antti". Kixi tarkoittaa biljardissa epäonnistunutta lyöntiä. Länsi-Suomi -lehden pakinnassa saattoi lukea "tuulennopea venstre ytteri Kixi Laaksonen". Presidentti **"Känä" Kekkonen** tunsikin Kixin tällä nimellä.

Meitä on iso joukko jäseniä, jotka jäämme kaipaamaan Kixiä ja hänen ovelaa tapaansa testata älykkyytämme tai nokkeluuttamme monenlaisilla tehtävillä ja tietokilpailukysymyksillä.

Pekka Salonen

OSMO LUOTO, 4.11.1925-26.5.2009 ♦ MATTI MÄHÖNEN, 22.7.1932-23.10.2009

Onnenhetkiä maakuntiin! toivoo LKL

70 v.

- 20.10. Anja Hyvönen,
Rovaniemi
6.11. Otto Ruonala,
Kiviniemi
13.11. Taisto Riihonen,
Kauhajoki
20.11. Matti Pennanen,
Hummula
23.11. Kari Mäkinen, Pyhtää
2.12. Heikki Heikkilä, Parola
9.12. Petri Vanninen, Ivalo
11.12. Harry Mannelin,
Vantaa

65 v.

- 5.10. Veikko Pihlajamäki,
Nummijärvi
14.10. Aimo Nevalainen,
Liekka
22.10. Ritva Lehtonen,
Laksia
27.10. Arja Lehtonen,
Järvenpää
3.11. Pertti Okkonen,
Marttiniemi

- 4.11. Kari Raita, Salo
2.12. Jorma Terhomaa,
Kuortti
11.12. Raimo Huhtanen,
Kauhajoki
11.12. Raija Timonen,
Parola
13.12. Lauri I. Kuusirati,
Tornio
14.12. Jouko Kaivola,
Pirkkala
15.12. Raimo Halonen,
Kouvola
18.12. Jorma Huhta,
Huhtamo
23.12. Mauno Lehtola,
Vallentuna Ruotsi
27.12. Åke Lipponen,
Pielavesi

60 v.

- 7.10. Tapio Pohjanvesi,
Pudasjärvi
13.11. Erkki Anttalainen,
Kouvola
15.11. Juhani Vääräniemi,
Oulu

- 30.11. Tuomo Leskinen,
Tuovilanlahti
1.12. Veikko Sinkkonen,
Rovaniemi
2.12. Markku Salo, Kullaa
7.12. Taisto Tomperi,
Vatjusjärvi
11.12. Olavi Suojanen, Riitola
26.12. Petri Isosavo,
Saimaanharju

50 v.

- 4.10. Tapani Myöhänen,
Kuopio
16.10. Tapani Huuskonen,
Pyhäsalmi
20.10. Jussi Lehtonen,
Isokyrö
25.10. Raimo Vahtere, Vantaa
12.11. Satu P. Kangassalo,
Naantali
9.12. Risto Haapakoski,
Alavieska
9.12. Petri Vanninen, Ivalo
11.12. Harry Mannelin, Vantaa
15.12. Juha Vuorio, Pertteli
16.12. Raine Färm, Saariselkä

Tiedottomat jäsenet

HUOM!

Oheisten jäsentemme tiedoissa on puutteita. Katsele lista läpi sillä silmällä. Jos satut hoksamaan listalta itsesi tai ystäväsi, josta sinulla on parempaa tietoa, ortanet ystävällisesti yhteyttä toimistolle, niin päivitetään tiedot. Yhteystiedot toimistolle tämän lehden sivulla 3.

Alapieti Tuomo, 32722
Björnström Perttu, 19729
Erho Jaakko, 33323
Hakala Sami, 38933
Hautala Marja, 38917
Ingerttilä Eero, 7003

Kauris Pentti, 15189
Kolehmainen Jani, 38030
Koskinen Hannu, 32780
Laine Marja, 27834
Lehtinen Juhani, 35907
Mattila Kari I., 29900

Paasikontu Raimo, 22567
Puranen Niilo, 440
Salmela Päivi, 23333
Savukoski Matti, 12810
Syrjälä Simo, 2558

Liiton kunnia- ja perustajajäsenien
Ranta-Marin ja "Kultasilmä"-Kokon
perinteiden vaaliminen jatkuu.

*Varsinaisille jäsenille majoitus -10 %
Avoinna joka päivä.
Servetuloa!*

HOTELLI INARI

PL 94, 99870 INARI

puh. (016) 671 026

faksi (016) 671 047

HOTELLI KULTAHIPUN TARJOUS LIITON VARSINAISILLE JÄSENILLE

(Tarjous on henkilökohtainen)

- ▶ YHDEN HENGEN HUONE sisältää aamiaisen 65 € /yö
- ▶ KAHDEN HENGEN HUONE sisältää aamiaisen 80 € /yö
- ▶ KOTIRUOKA 9 €
- ▶ SAUNA huonelisä 15 €

Petsamontie 1, 99800 Ivalo
Puh. (016) 320 8800 Fax (016) 66 510

Fiini rubiini vuosien takaa Sotajoelta

Monen moista piti tapahtua, ennen kuin ensimmäinen loistoluokan rubiinikide vanhoilta kultamailta Sotajoelta näki kuituoptiikan valon GTK:n erikoistutkija **Kari A. Kinnusen** tutkimuslaboratoriossa Espoon Otaniemessä.

Tarvittiin törkeä kaivoslakiesitys, pari kertaa viikossa Hämeenlinnassa kokoontuvan Viisaitten miesten kerhon kannustus kiven tutkituttamiseksi – ja lähestyvä rubiinihääpäivä vaimon kanssa ennen kuin **Iivosen Eero** lähetti ”Kultamiehen kyynel” -valtaukseltaan Sotajoen Halvarinniimestä kymmenisen vuotta sitten kullankai-vun yhteydessä löytämänsä kiteen **Kanniston Jannelle**, ja sitä kautta tohtori Kari A. Kinnusen

tutkittavaksi.

Montulla kiveä tarkastellessaan Eero oli pitänyt nätin punaista, kidemallista kiveä kenties fluorisälpänä. Leirissä lähempi tarkastelu osoitti sen kuitenkin kovuuden perusteella korundiryhmän mineraaliksi.

Kivi kulki Eeron kivikokoelmassa kymmenisen vuotta, kunnes kaivoslakiesitys sai hänet aktivoitumaan kiven tutkituttamiseksi, ja sen kautta kenties positiivisen julkisuuden saamiseksi kullankaivulle.

Harvinaisen hienoksi rubiiniksi osoittautuneesta kivistä lisää tarinaa ja tietoa seuraavassa Prospektörissä.

Jäsenmaksut ojennukseen. Mars!

Omaehtoinen jäsenmaksuseuranta, joka synnyttää merkittäviä säästöjä liitolle, toimii pääsääntöisesti hyvin ja hienosti. Onhan sitä harjoiteltu nyt jo useamman vuoden ajan. Pientä hienosäätöä systeemi toki aika ajoin vaatii.

Siksi olikin enemmän kuin valitettavaa, että Prospektörin 2/2009 osoiteprintistä oli jäänyt maksuseurantaosuus pois. Tämä johtui painotalon sairaus- ja kesälomajärjestelyistä johtuvista vastuuhenkilöiden mulkkauksista. Prospektörin toimitus pahoittelee omalta osaltaan tästä aiheutunutta epätietoisuutta ja hämminkiä.

Nyt maksut ovat merkittyinä. Tarkista statuksesi, ja hanki hyvä joulumieli etuajassa hoita-

malla mahdolliset rästimaksut ajan tasalle.

Pieni kertaus: osoiteprintin vasempaan yläkulmaan on merkitty jäsenmaksutilanteesi kahden vuoden seurantajaksolla. Oikeassa yläkulmassa on henkilökohtainen jäsennumerosi, joka toimii viitenumerona maksaessasi jäsenmaksusi 20,00 euroa jokaiselta puuttavalta vuodelta LKL Ry:n jäsenmaksutilille Nordea 217738-4977. Kiitos.

Jos havaitset jonkin karkean virheen maksuseurannassasi, ole hyvä ja ota yhteys liiton toimistolle, niin tutkitaan ja oikaistaan asia. Yhteyshenkilöt tämän lehden sivulla 3.

Nyt niitä saa!

Lahjaksi ja päihin:

- I DIG GOLD -pipo / niskanlämmittäjä (Kodiak 12 €)
- ja lippis (armycap 16 €)

Myös I DIG GOLD -tpaitoja
– Asennetta montuille
ja metsään!

Tilaukset ja lisätietoja:
www.eramaankulta.fi
gsm 040 574 5270

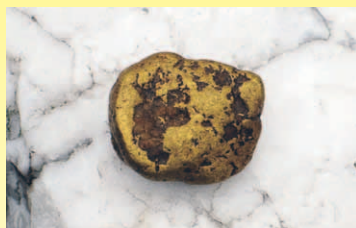
LAPIN KULTA PREMIUM

LAPIN KULTAA

tarinoina ja hippuina

Uudet ja vanhat lappikirjat

Kultahiekkaa ja Lapin Kultahippuja
0,5 grammasta 192 grammaan

Pajutie 3, 04310 TUUSULA
Puh. 040-5454833

Nettikaupasta Lapin
tarinat, kultahiput ja
kullankaivuvälineet

www.hipputeos.fi

.536

Lapin Kullankaivajain Liitto Ry,
PL 86. 99871 INARI

PANIMO!

PANIMO!

Panimo Pub
avoinna klo 10 - 02

Edulliset majoitushinnat. 1 - 4 hengen huoneet, kelomökkejä. Lemmenjoella kaivos ja kämppä. Pubissa talon olutta ja hyvää seuraa.

Saariselän Majatalo & Panimo Pub

Tel +358 16 6756500
Fax +358 16 6756 581
panimo@saariselanpanimo.fi
www.saariselanpanmo.fi